ամենայն կատարեալ գրոց բանիւ կատարելոցն ի գիտելի ընորհիւն Աստուծոյ։ Այսպէս յայտնեալ է զայս ընորածնեալս հանգամանս ոմն պլուեսիկոս եպիսկոպոս Ղուկաս Լոռեցի (*) յորջորջեալ զոր որովհետև սերմանեալ են ի գիրս Ներսիսի Լամբրոնացոյն, ի մեկնիչ ազօթիցն, որ սուտ է եւ խորթ եւ ոչ է Ներսիսի. զոր յառաջիկայիդ վեց գլխով բացայայտ վերոյ ասացեալ էաջ տուամադիկոսն, ուղափառութեան վարդապետն Ղուկաս. որում եւ մեք հետեւեսցուք, որոյ՝ յիշատակն աւրհնութեամբ եղիցի. զոր եւ մեզ կամիմ ևիմն հետեւել. ընթերցչիք եւ տեղեկասցիք եւ հետեւեսջիք եպիսկոպոսութեան։

Իմացիք որ այս ձիրքսն սկիզբն ի Կիրակոս անուն ուսեմնի աբեղայէ եղեւ, որ էր ընա ի Պոնտոսէ որ այժմ ասի Տրապիզոն. զի էր հայր ընորա յազգէն Ծուռաց Բաղկեդոնի, եւ մայր ընորա հայ ազգաւ. մեռեալ հայրն եւ մայրն բերեալ ի մէջ հայոց զնա եւ ետ ուսումն. եւ ուսաւ զգիրս Հայոց, եւ եղեւ աբեղայ, եւ գնաց առ Պետրոս կաթողիկոսն Սսայ եւ հմտացեալ գրոց. բայց հանապազ

(*) Այս անունով հեղինակ մը որ բննութեան առած ըլլայ Ներսէս Լամբրոնացիի Պատարագի մեկնութիւնը, անծանօթ է։ Հ. Ներսէս վրդ. Ակինեան գայն կը նոյնացնէ համանուն Հայրապետի հետ։ (Տես. ՀԱ. 1935 էջ 506-507)։